

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

MIRAKELS BIJ MARIE ONDER DE TOREN

Volks blijspel in drie bedrijven

1880
door

Ghislain Debray

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2894

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MIRAKELS BIJ MARIE ONDER DE TOREN* op te voeren moet de naam van auteur *GHISLAIN DEBRAY* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/001
ISBN 978-90-385-09341

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Ghislain Debray
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5à8 dames – 7à11 heren)

JEF MANS, landbouwer, herbergier. Sterke baas. Niet op z'n tong gevallen.

MARIE KNOPS (Marikke) zijn bazige echtgenote...

LOWIEKE, hun zoon ; een beetje simpel van geest

IRMA, hun dochter. Leeft in de wolken. Is erg opgetut.

RENÉ BORGERS, buurman. Kaartspeler.

FACTEUR FONS. Speels karakter.

ODILLE. Kaartlegster. De “heks” van xxx.

ANNA. Pastoorsmeid.

CHAMPETTER

PASTOOR

MAN die meerdere rollen speelt (Fernand, belastingsinspecteur, Frits, 2 klanten (evt. 5 afzonderlijke rolletjes)

VROUW die meerdere rollen speelt (Fien, een buurvrouw, nog een vrouw, Gusta) (evt. 4 afzonderlijke rolletjes)

FIGURATIE : Volwassenen + kinderen (tijdens de processie)

SITUERING

De zomer van 1945. Net na de oorlog. De liedjes van Marlène Dietrich, Glenn Miller, Toni Rossi en Bob Scholte klinken in de oren, óók in het ouderwets cafeetje bij Marie onder de Toren. Jef wil gaandeweg producten van eigen bodem verkopen : aardappelen, kolen, ajuin.., en bloem zoals bij de Boerenbond. Koffie, zout, suiker hoort er óók al bij. Maar bazige vrouw Marie Knops is nog altijd niet tevreden. Zij wil meer volk in de winkel.., en dààr zal Jef iets aan doen. Hij hoorde iets over mirakels te Lourdes en hij heeft een geweldig idee... Hij gaat mirakels laten gebeuren in zijn eigendom !

DECOR

Een rommelige ruimte met een primitieve, versleten tap en schamele tafeltjes en stoelen. Daarnaast de opslagplaats voor aardappelen, groenten en wat simpele proviand.

Opgelet voor de aankleding : alles anno 1940.

Op een goed gekozen plek, moet een ruimte voorzien worden waar Onze-Lieve-Vrouw zal “verschijnen”.

TOELICHTING

We gebruiken de “gij”-vorm. De titel past u aan ; er is overal een herkenbare herberg in de buurt.

Wat de kledij betreft : simpele werkkledij van weleer.

Tot slot : De voorstelling moet volks, met herkenbare situaties, verlopen. Typetjes genoeg... Lachen geblazen.

MUZIEK

CD box War Time collection. (Bibliotheek. Bij mij in bruikleen. Laat “Lili-Marleen” van Marlène Dietrich het leidmotief zijn. Oude grammofoon past zeker, terwijl de CD-muziek wordt weergegeven. In geval van nood : een grammofoon kan bij mij ontleend worden.

EERSTE BEDRIJF

Namiddag

1. (Zijn OP) Jef, Marie en Irma (Marie veegt de tafeltjes)

JEF : (*Nerveus*) Alweer een rot-dag die voorbij is. Onze-Lieve-Heer maakt niks dan rotdagen. De boeren hebben niks nodig..., ze hebben geen dorst..., de boerinnen bakken niks..., drinken water uit de put en ...

IRMA : ... en onze pa is aan 't zagen dat de stukken eraf vliegen.

MARIE : (*Schrikt op, uit haar werk*) ... Wie heeft er stukken gemaakt ?

JEF : (*Spot*) Marikke, gij zijt nog niet goed wakker en 't is al tijd om onder de lakens de kruipen.

IRMA : (*Spot*) Onze pa, die denkt aan niks anders dan onder de lakens te..., ge weet wel wat...

MARIE : Ge moet er niks bij breien Irma, want onze pa heeft zijn broek nog niet uit..., of hij is alle fruitbomen van de tuin aan 't omzagen.

JEF : Marie, dat is uw fout. Vroeger gingen wij nà de noen, met ons tweetjes, een uilke vangen.

MARIE : Hoe lang is dèt geleden ? Nu zit gij om half één in de varkensstal. En 's avonds hebt gij koppijn. Niet ik !

IRMA : Kan er hier niet over wat anders gezeverd worden ? Varkens, koetjes en kalfjes... Ik ben dat hier zó moe..., dat ik vanavond nog wil verhuizen.

JEF : Stap het maar af. Gij hebt toch twee linkse handen aan uw lijf. En die hebt ge dan om uw gezicht te verven zoals de hoeren van de Duitse soldaten...

MARIE : Jef, gij zijt aan 't overdrijven. Zoals altijd. Ik heb u ooit ook eens betrap met zo'n hoertje..,

JEF : Halt ! Ik wisselde van gedachten over de witte en de zwarte brigade... Zij was een informante voor mij...

MARIE : Ja ja... Informante... Maar 't scheelde geen haar of ge lag met haar onder de lakens. Flierefluiter !

IRMA : Dèt verhaal heb ik nog niet gehoord... Wie weet wat onze pa nog allemaal te

verbergen heeft ?

MARIE : Ge hebt gelijk Irma... Maar ik sus mezelf ... Wat niet weet, niet deert.

JEF : Daar gaan we weer... Marie, gij hebt onder de oorlog dikwijls de Onkuise Magdalena gespeeld.

IRMA : Wacht even... ik noteer : één – één. Ga verder.

MARIE : Denken mijn huisgenoten dat ik mijne grote décolleté liet zien aan die Pruisen..., voor hun schoon ogen ?

JEF : Neen. Voor de sigaretten en de repen chocolade die gij die hete binken ontftuselde. En wie weet... voor wat nog ?

IRMA : Nu gaan we 't weten zie.

MARIE : *(Boos)* Schoon ogen... Al wat ik deed was voor m'n twee kinderen.

JEF : Seffens springt ge nog uit uw vel ! En wat 'n zicht zou dat zijn !

IRMA : Stop ermee pa.

MARIE : Een oorlog tussen onze pa en mij..., duurt gewoonlijk niet lang... Hij kan niks in het huishouden... Als hij een patat moet schillen snijdt hij zijne duim eraf.

JEF : 't Is al goed... Uw tong is nog scherper dan een patattenmeske.

IRMA : Ander onderwerp graag...

(Op dat ogenblik komt een man binnengestormd... Een achtergebleven Duitser. Gewone kledij. Jachtgeweer.)

MAN (FERNAND) : Handen omhoog ! Staan blijven of ich schiessen !

MARIE : Jef, doe iets !

IRMA : Neen ma. We mogen niets doen. Die Pruis schiet ons aan stukken.

MAN (FERNAND) : Geld ! Ich wollen Geld, fiel Geld.

MARIE : Wir haben gein geld.

JEF : Wir kunnen dich eine sac-pata-cartoffels geben. Tzwei zakken.

MAN (FERNAND) : Keine kartoffels... Ich wollen niks dan geld.

(Plotseling werpt Jef zich op de indringer. De vrouwen snellen ook toe, en de vreemde wordt overmeesterd.)

MARIE : Doe zijn bakkes eens open om te zien of hij geen gouden tanden heeft ?

MAN (FERNAND) : Ich habe keine goldenen tanden.

IRMA : Kijk toch maar eens pa... De Duitsers hebben immers veel goud gestolen bij ons...

JEF : Kom kerel..., bakkes open bitte... Aah. Hij heeft mij verdomme gebeten.

IRMA : Stop ! Wacht eens ! Hij is geen Duitser...

MARIE : Wat ? Kent gij deze inbreker ?

JEF : Kent gij deze lelijke aap die mij gebeten heeft ?

IRMA : Ja pa... Ik ken hem van ergens...

MAN (FERNAND) : Ja, ich bin deine freund.

JEF : Spreek dan Vlaams, smerige Pruis.

MARIE : Hij is gene Pruis.

MAN (FERNAND) : Ich... Ik... Ik...

MARIE : Hij is zijn kluts kwijt.

JEF : Dan moet hij die zoeken !

IRMA : (*Uitroep*) Ik weet het ! Hij is Fernand van Zwarte Lisette van Flup.

MARIE : Nu dat ge't zegt... Hij was medisch afgekeurd om naar den troep te gaan.

JEF : Is dat wààr Fernand ?

MAN (FERNAND) : Ja. Uw vrouw spreekt de waarheid.

IRMA : Zo heb ik toch nog gelijk.

JEF : Maar IK blijf nog zitten met drie vragen ! Eén: waarom waart gij afgekeurd bij den troep ? Twee: waarom sprak meneer Duits ? Drie: van wie is dit jachtgeweer als ik vragen mag ? - Kom, we gaan even zitten...

MAN (FERNAND) : Eén is nogal delicaat. Privé. Twee: ik wou een beetje opvallen voor de lol. Drie: dit is UW geweer baaske. Het stond in het portaal. Krijg ik iets om te drinken ?

MARIE : Jef, geef hem iets. (*gebeurt*)

IRMA : Ik weet waarom Fernand werd afgekeurd bij 't leger.

MARIE : Hoe kunt gij dat nu weten ?

JEF : Wel, dat zou ik ook eens graag willen weten. Of moet het geheim blijven ?

(Er wordt geklonken... Gedronken... Fernand drinkt zijn glas in één teug

leeg...)

IRMA : ... Ik ga het zeggen Walter...

MAN (FERNAND) : Neen Irma. Ik zeg het zelf wel... Ik heb maar éne kloot !

JEF : (*Proest het uit*) “Ene kloot ?”

MARIE : (*Kan lachen niet bedwingen*) Moet gij daar nu om lachen ?

IRMA : Ik heb Fernand een tijdje gekend... Wat vriendschap gedeeld... Méér niet.

JEF : Ik snap het. Fernand kan zijn twéé juwelen niet met je delen; hij hééft er maar één.

IRMA : Pa. Zoiets zeg je toch niet.

MARIE : Wacht even Irma. Onze pa draait nooit rond de pot.

MAN (FERNAND) : Wel, dan heb ik respect voor Jef. Schenk nog eens vol.

JEF : Ik trakteer ! (*Gebeurt*)

IRMA : Fernand, we plagen u niet meer... Ik wéét, dat gij héél graag soldaat zou worden..., om naar het front te gaan..., en te gaan vechten tegen de Duitsers...

MAN (FERNAND) : ... Ik ben er van gepakt...

MARIE : Ik óók Fernand... ik óók...

IRMA : Fernand is de slechtste nog niet. Hij is alleen maar beschaamd...

JEF : ... Omdat hij maar éne kloot heeft...

MARIE : Jef ! Uw manieren ! Ik begrijp Fernand. Hij heeft iets willen bewijzen... Hij is een échte vent.

JEF : (*Spot*) Ja... Een halve !

IRMA : Stoor je maar niet Fernand. Zij hebben allebei een paar vijzen tekort.

JEF : Beter vijzen tekort dan ...

MARIE : Als ge niet stopt met spotten dan slaapt ge de hele maand alléén !

IRMA : Komaan... Vlieg mekaar in de haren...

MARIE : Hebt ge mij niet begrepen Jef ? Ge slaapt alléén.

JEF : Wel, dan vraagt ge Fernand maar om bij u te slapen... 't Kan toch geen kwaad...

IRMA : Pa, ge zijt aan 't zeveren. Uw buurman René heeft óók maar éne teelbal..., en hij heeft zeven zonen.

JEF : Blijf hier dan maar weg jong, want als ge m'n wijf zeven zonen schenkt, dan moet ik hier de koning ontvangen in mijn zaak..., als hij peter wordt van onze zevende zoon...

MARIE : Gij zijt zo zot als Tielebuis.

(Donker. Muziekje)

2. Zijn OP : Jef, René, Fons de facteur, Lowieke. Later : Odille

(Er wordt gekaart. Jef wint altijd. Ruzie...)

LOWIE : *(Traag praten...)* Pa, gij speelt vals.

FACTEUR : Dat is ondermaats gezegd Lowieke. Uwe pa speelt altijd vals. Zo vals als een kater. Die knipt óók altijd de katjes in het donker.

(Gelach...)

LOWIE : Is dat om mee te lachen ? Katten kunnen toch niet knippen...

JEF : Ik zal u dat wel 'ns uitleggen Lowie. Die mannen hebben ze niet allemaal op een rij. Bedriegers zijn het.

RENÉ : Wat ? IK ben bedrogen, ja. Ik kwam gisteren thuis met 10 kg patatten. Maar ik heb wel betaald voor twaalf kilo.

JEF : Gij zijt ne zeveraar René.

FACTEUR : Niks van. René heeft gelijk. Mij hebben ze hier óók al bedot terwijl ik erbij stond.

LOWIE : ... Als ge er niet bij waart, kon men u niet bedotten.

RENÉ : Goed Lowieke. Ge maakt vorderingen.

JEF : Ja, hij neemt vitesse-pillen.

(Gelach)

FACTEUR : Bezorg mij ook eens van die pillen.

RENÉ : Voor u of voor uw vrouw Fons ?

JEF : Voor mijn vrouw koopt hij sexy lingerie. *(Reactie)* Zoals de Amerikaanse

soldaten meebrachten voor hun Belgische vriendinnetjes. Van alles hadden die mannen: chocolade, corned-beef, sigaretten en lingerie.

FONS : Dan hebt gij óók van die slipjes gekregen zeker voor uw Marie ?

RENÉ : Slipjes ? Laat me niet lachen... Daarvoor is haar kont veel te dik.

JEF : Gij hebt geluk kerel dat mijn Marie dàt niet hoort. 't Zou uwe beste dag niet zijn.

LOWIE : Pa, die mannen zijn aan 't zeveren...

RENÉ : Dat is zoals de facteurs, Lowieke ; die staan óók overal bij de vrouwkes te lammeren...

FACTEUR : Lachen jullie maar, want zó verdien ik mijn drinkgeld.

JEF : Wel, betaal dan nog maar ééntje.

FACTEUR : “Alles op zijn tijd” zou Odille de heks zeggen.

RENÉ : Zwijg over Odille, want zij is verdorie een slimme heks. Zij weet alles. Amen en uit.

JEF : Over iets anders gesproken René, is het wààr dat gij vrijgesteld zijt van den troep..., omdat gij..., omdat gij...

LOWIE : Pa..., gij blijft steken..., zoals ik al 'n keer.

FACTEUR : Zo zoon, zo vader Lowieke.

RENÉ : Wilt ge verder gaan zeveraar ?

JEF : Wel ja..., de mensen zeggen dat gij maar één edel deel hebt als ge...

RENÉ : ... Ik begrijp u... Ja, ik heb maar éne kloot.

FACTEUR : (*Lacht*) Hij draait op halve toeren.

LOWIE : Halve toeren ? Lachen jullie maar... René heeft toch zeven zonen gedraaid...

RENÉ : Ikke niet Lowieke... 't Is m'n vrouwke.

JEF : Wie weet of de laatste drie niet door 'n Pruis besteld zijn ?

RENÉ : (*Opgestaan. Grijpt Jef bij de keel...*) Dat neemt ge terug of ik zet hier geen voet meer in huis. En ik ga bij xxxxxx op café, want dààr is de bediening veel beter dan hier. Ik heb gezegd !

LOWIE : Sluit vrede mannen..., of de Duitsers komen terug...

(*Op dat ogenblik komt Odille OP*)

JEF : Hier zie, Odille meiske... Ge komt net op tijd..., want ons Lowieke was bezig te

zeggen dat de Duitsers gaan terugkomen...

ODILLE : Allemaal ne goeiendag... Lowieke heeft géén ongelijk. Geef mij een jeneverke Jef., en de anderen óók., want ik heb gisterenavond in mijnen glazen bol gekeken... Lowieke heeft gelijk... Alles komt op zijnen tijd... Alles. De Duitsers komen terug ! Voor de derde keer !..

(Reactie bij iedereen.... Zo van : “Zeg dat niet wààr is” en ze zijn pas vertrokken...)

De volgende oorlog zal ook weer vijf jaar duren. Vijf jaar... Maar gij Lowieke, gij moet niet bang zijn... Gij moet niet gaan vechten., gij draait maar op halve toeren...

FACTEUR : Amaai... Hier draaide nog ene op halve toeren, maar hij bestelde wel zeven zonen !

JEF : Ander onderwerp graag. Santé René en santé de anderen...

LOWIE : ... Hebt ge nog geen lief voor mij gezien Odille ?

ODILLE : Neen jongen... Spijtig genoeg... Gij gaat jonkman blijven, maar ge gaat héél oud worden... Kwestie dat gij uw toeren niet opgebruikt... Maar dat is Latijn zeker... Ik zal u wel 'n keer alléén spreken jongen.

RENÉ : Ander onderwerp !

FACTEUR : Kijk in uw bol Odille...

ODILLE : Ik heb tegenwoordig géén glazen bol nodig mannen...

FACTEUR : Neen... Een jeneverke is genoeg voor haar...

ODILLE : Houdt gij uw madam maar in de gaten., want, want... verbroken... verbinding verbroken...

JEF : ... En wat hebt ge nog gezien Odille? Vertel...

ODILLE : Wel., ik zie dat de griffel en de lei op school..., spoedig vervangen worden door een potlood en schriften... Ja, ja, ... Er komt een drankje uit Amerika : Coca Cola., of zoiets... En er komt een soort stift met inkt..., “Bic” gaat men dat noemen., “Bic”

LOWIEKE : Ik kan niet meer volgen...

ODILLE : Niet erg manneke... Helemaal niet erg., want ge zult van uwe pa een fiets

krijgen met een motorke.., en dan kunt ge wel volgen...

FACTEUR : Dan zult ge rap een lief hebben Lowieke...

RENÉ : Laat Odille verder spreken...

JEF : Ik zal ondertussen nog eens bijtanken... Op mijn kosten... want ik voel dat Odille in goede vorm is...

RENÉ : Eindelijk eens een verstandig woord...

LOWIE : Ge hebt gelijk René... Onze pa is nog de slechtste niet... Laat ze maar lullen...

FACTEUR : Amaai Lowie ! Gij praat vuile praat...

ODILLE : Jongens, laat de jongen met rust... Hij begrijpt die praat niet... Luister naar mij... Te Lourdes gebeuren mirakelen... Volk dat er komt... Volk... De mensen stromen naar de grot waar Onze-Lieve-Vrouw verscheen...

JEF : Ik geloof niet in mirakels... Ik geloof enkel wat ik zie...

FACTEUR : Dat is nog niet zo slecht gezien... Beter één vogel in de hand.., dan zeven in de lucht...

LOWIE : Odille.., willen wij eens op bedevaart gaan naar Lourdes ?..

RENÉ : Onze-Lieve-Vrouw is óók in Scherpenheuvel jongen !

ODILLE : René heeft gelijk... Maar in Scherpenheuvel gebeuren geen mirakels...

LOWIE : Geef mij een lang wit kleed pa.., en IK zal voor moeder Maria spelen... Kassa kassa...

ODILLE : ...Wacht eens... Wacht eens... Ik krijg belangrijke gebeurtenissen door... Maar geef me eerst nog een jeneverke... (*Gebeurt*)

LOWIE : Odille.., seffens ziet ge spoken, in plaats van mirakels...

RENÉ : Odille kan er tegen jongen... Maak je geen zorgen...

FACTEUR : Laat horen Odille, want ge hebt mij nieuwsgierig gemaakt...

JEF : Mij ook, Fons... Voor één keer zijn wij van 't zelfde gedacht.., en dat is al een mirakel op zich...

ODILLE : Santé ! ... Facteur.., gij gaat een ongeluk krijgen... Met uwe facteursfiets...

LOWIE : Dat is niet moeilijk... Hij hééft maar éne fiets...

RENÉ : Laat Odille uitspreken...

FACTEUR : Gij jaagt mij de stuipen op het lijf Odille... Vertel verder...

JEF : Ik ken het vervolg Fons... Uw madam stapt het af bij u thuis en trekt er vandoor

met uwe fiets !

ODILLE : Jef, spot niet... Want uw voorspelling komt uit...

LOWIE : Pa, dat hadt ge niet mogen zeggen want Fille van de Smid, mijne kameraad, zegde mij dat Fons zijn madame.. Oei, ik klap opeens zo vlug... Mirakel !..

FACTEUR : Laat horen manneke... Wie a zegt moet b zeggen...

JEF : Nu gaan we het weten zie... Heeft madam van de facteur een lief ?

ODILLE : Stop. Jullie gaan te ver... Gij loopt uw eigen voorbij Lowieke... Al spreekt gij af en toe wel eens de waarheid...

RENÉ : Krijg nu de krampen in uw lijf... Fons, draagt gij horens jong ? ... Zeg dat 't niet wààr is !

FACTEUR : ... Niemand is volmaakt mensen... Niemand...

ODILLE : Dat is verstandig gesproken facteur... Ik heb mijne mond voorbijgepraat... Maar uw madam zal wel haar lesje leren hoor.., want hare fiets wordt gestolen...

FACTEUR : Mijne fiets bedoelt ge... Verdomme, verdomme. Waar heb ik dat verdiend?

RENÉ : Ieder huisje heeft z'n kruisje man. Troost u.

LOWIE : Dat is waar René. Maar de facteur moet alle kruisjes van de kruisweg dragen... Een hele calvarieberg als ge het mij vraagt.

JEF : Odille, komt het weer goed tussen die twee, als ik vragen mag ?

ODILLE : Als ik nog een jeneverke krijg, dan vertel ik meer...

(Dimmen. Muziekje)

3. Zijn OP : Jef, Marie en Irma

JEF : Irma, 't is allemaal wààr wat wij vertelden over Odille, en dat brengt mij op een wonderbaarlijk gedacht... Ge kunt het niet geloven Irma, maar gij gaat uwe pa en ma.., - mijn madam - , en uzelf rijk maken.

MARIE : *(Boos. Spot)* Wat zoudt gij ? Gij kunt alleen maar van wit brood, bruine stront maken, gij...

IRMA : Foei ma, laat onze pa toch eens uitspreken.

JEF : Dank u meiske. Dank u. Ons ma wordt almaar platter en platter... Ik bedoel : haar tààl... Die tong slaat er maar op los. Dat is van al die smerige Pruisen die hier in onze herberg gelogeed hebben... 't Scheelde niet veel of zij was er vandoor met die Duitse officier met z'n zware snor... Hoe heette die hansworst ook weer ?

MARIE : Gij haalt oude koeien uit de gracht... Dat stinkt. Trek m'n mond niet open want gij hebt twee linker handen aan uw lijf...

IRMA : Gaan de poppen weer aan 't dansen ? Moet ik de champetter erbij halen of lossen wij de zaak zelf op ? Ge zegt het maar. Hij zal zeggen wie hier de baas is...

JEF : Hier in huis ben ik nog steeds de baas en dat moet zo blijven. En dat van die twee linker handen wil ik niet meer horen. Ik zal eens bewijzen dat ik een genie ben.

MARIE : Dààr wacht ik al een vierde van een eeuw op.

IRMA : Ma, laat onze pa uitspreken want ik voel dat hij een origineel idee heeft...

JEF : Eindelijk hoor ik een verstandig woord.

MARIE : Irma, gij gaat toch ook niet voor waarzegster studeren zeker ? We hebben Odille al, de heks...

IRMA : Ma, gij hebt onze pa altijd ondergewaardeerd. Laat hem nu zijn voorstel op tafel smijten... Ik voel dat hij positief denkt.

JEF : Kind, dat pakt mij zie. Zo heb ik u nog nooit horen spreken. Ik ben ontroerd.

MARIE : Dààr gaan we... Op de sentimentele toer.

IRMA : Ma, zet u. En luister naar wat pa te zeggen heeft. Doe het voor mij.

JEF : Gij zijt 'n verstandig kind, kind.

MARIE : Slijmbal... Gatlekker. Zot !

IRMA : Ma. Nu is 't genoeg geweest! Zwijg en luister. Want seffens komt hier weer de één of d'ander lellebel binnen en dan komt er van onze pa zijn ideeën niks in huis. We moeten het ijzer... ge weet wel.

MARIE : 't Zal weer wat worden. Zeepbellen en luchtkastelen.

IRMA : Ma, zwijg! Kunt gij niet voor één keer zwijgen ?

MARIE : 't Is al goed. Ik zwijg als 'n graf.

JEF : Eindelijk. Luister eens alle twee... Nu die smerige Pruisen...

MARIE : Zeg dat niet te luid, want her en der zit nog altijd zo'n Duitse worst verstoken.... Ge weet maar nooit... De Witte Brigade heeft ons verwittigd. Beter voorkomen dan genezen.

IRMA : Ma, waar gij al die uitspraken vandaan haalt, is mij een raadsel. Gij zijt een echte gazet!

JEF : Zwijg nu even. Allebei. Odille heeft iets gezegd dat bij mij is blijven hangen.

MARIE : (*Spot*) Nu gaan we 't weten zie. Hij gelooft die zatte trut.

IRMA : Ma, we gingen onze bebbber houden. Laat pa uitspreken alstublieft..

JEF : Hebt ge gehoord wat Odille zei over de mirakels in Lourdes ? Kreupelen die gaan, blinden die zien. Doofstomme mensen kunnen er weer spreken en horen.

MARIE : Gij gaat toch niet voor Jezus van Nazareth spelen zeker ?

JEF : Neen neen... Gij niet. Daar zijt gij te stom voor...

MARIE : Zeg ineens dat ik een stomme koe ben.

IRMA : Daar gàn we weer... We zouden zwijgen en luisteren.

JEF : Zijt ge klaar om mijn mirakel te aanhoren ? Goed, hier komt het... We bouwen hier een kapel ter ere van O.L.Vrouw... Maar éerst laten wij haar hier in de herberg "verschijnen"... Hebt ge hem ?

MARIE : Wie ?

JEF : Onnozele trut...

IRMA : Pa, ge moogt niet overdrijven... Gij overvalt ons ma... Ik kan haar begrijpen. Wees duidelijk.

MARIE : Eindelijk een verstandig woord van m'n dochter.

JEF : Onze dochter.

IRMA : Daar gaan we weer. Pa, verduidelijk de zaak.

JEF : Zal ik doen kind... Luister maar.

MARIE : (*Spot*) Kind., kind... Nu wordt hij nog sentimenteel ook.

JEF : Kan ik verder gaan ? Herinnert ge u onze neef in Brussel nog ? Henri Jourdan. Ja? - Wel, die man is te Lourdes, net na de oorlog, wonderbaarlijk genezen. Ik heb die krant nog ergens liggen... Henri Jourdan...

MARIE : Henri de Stoeffler ? Ja, die moet ge maar geloven. Die maakt ons wijs dat vlinders hooi eten en stro schijten. U kunnen ze verkopen terwijl ge erbij staat.

IRMA : Ma, luister toch eens. Gij weet toch óók dat Henri zijn been trok als Lazarus, en dat hij zonder stok naar huis kwam van Lourdesbedevaart...

JEF : Ons ma is kort van geheugen kind. Ik heb een boek gekregen van meneer pastoor, waarin AL de namen geboekt staan van de mensen die wonderbaarlijk genezen zijn. En onze neef Henri Jourdan staat erin... Geloof ge het nu ?

MARIE : (*Spot*) Ik geloof niet in mirakels. Ja, weet ge wanneer ? Als een soldaat die in de oorlog zijn been verloor, met één been naar Lourdes gaat, en met twee benen terugkomt... Dan geloof ik in mirakels...

IRMA : Ma, gij brengt onze pa helemaal in de war. Luister nu toch eens naar hem.

MARIE : Dat heb ik al een keer gedaan..., naar hem geluisterd... Ik had met meester Karel Janssens moeten trouwen...

JEF : Ja., maar dan waart gij nu al weduwe. Want meester Janssens steekt al tien jaar onder 't gras, en krijgt met Allerheiligen een pot witte chrysanten op zijn buik...

MARIE : En dan ? Dan had ik een goed pensioen.

IRMA : Ma, alstublieft, laat pa nu eens uitspreken.

JEF : Om het kort te maken : we gaan later een kapel bouwen, nadat moeder Maria hier in onze herberg is verschenen... Kassa, kassa...

MARIE : Ik, voor moeder Maria spelen ? In geen honderd jaar... Boerenbedrog noem ik dat.

JEF : Gij kunt niet voor Maria spelen vrouw ; daar zijt ge veel te stom voor... Ons Irmake gaat dat doen, niet waar kind ?

IRMA : ... Pa., IK voor de heilige maagd spelen ? Ge weet toch dat ik een lief heb en...

JEF : Wat ? Wat hoor ik ? Gij verwacht toch geen Jezuke zeker ?

MARIE : Jef, gij zijt helemaal van de kaart. Irma is voorzichtig, nietwaar kind ?

JEF : Ocharme... Nu begint zij óók al "kind" te zeggen.

IRMA : Luister pa, ik doe het. Ik speel moeder Maria, maar op één voorwaarde... Ik eis de helft van de opbrengst van de mirakelen... Te nemen of te laten.

MARIE : Irma, gij krijgt al streken van uwe pa.

JEF : Ja vrouw. Zoals het spreekwoord zegt : "de appel valt niet ver van de boom."

MARIE : ... Zit er geen addertje onder het gras ? ... Of is het een slang ?

IRMA : 't Is me allemaal gelijk... Kassa kassa. We bouwen hier in de herberg een kleine kapel... Ik hoor de kassa al rinkelen.

(Op dat ogenblik komt Lowieke OP)

LOWIE : ... Ik heb alles afgeluisterd... Hebt ge geen koster nodig ? Want ik wil voor koster spelen... Kassa, kassa, weet ge?

(Dimmen – Muziekje)

